

عنوان مقاله:

تعارض مالکیت فکری و حق سلامت در موافقت نامه ترپیس با تاکید بر راهکارهای متناسب سازی حقوق و تکالیف

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی ارتقای سلامت و چالش های حقوقی و پزشکی فراروی آن (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

وحید نجد صفاتی - دانشآموخته کارشناسی ارشد مالکیت فکری، دانشگاه قم، قم ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: در عرصه حقوق از ظرفیتهای کارها بررسی تعارضهای بالفعل و بالقوه میان حقوق و رفع این تعارضها است. در حوزه حقوق بشر، تعارض بین حق دسترسی به دارو و حق مالکیت فکری به عنوان یکی از تعارضهایی به شمار میرود که تاثیر بسزایی بر حق سلامت دارد. از یکسو حق دسترسی به دارو و حق بر سلامت به مثابه حقی بنیادین در نظام بین المللی حقوق بشر به شمار میرود. از سوی دیگر افزایش اهمیت حقوق مالکیت فکری در سالهای اخیر موجب طرح مسئله ارتباط این حقوق با حقوق بشر شده است. بيتدید حمایت قوی از حقوق مالکیت فکری ممکن است پیامدهای جدی در حوزه حقوق بشر به ویژه حق دسترسی به داروها و حق سلامت ایجاد نماید. روش تحقیق: این تحقیق با روش توصیفی-تحلیلی و با بهره گیری از منابع کتابخانه ای درصدد متناسب سازی حقوق و تکالیف و رفع تعارضهای بالفعل و بالقوه میان حق بر سلامت و حق مالکیت فکری بر اختراعات است. یافته ها: سازوکارهای پیشبینی شده برای رفع تعارض بین حق بر سلامت و حق مالکیت فکری بر اختراعات همچون مذاکره، مجوز اجباری، واردات موازی، کنترل قیمتها و حتی بیانیه چشم پوشی از حق ثبت اختراع به تنهایی تاثیرگذار نبوده و دسترسی به دارو نیازمند به انتقال دانش همراه با زیرساختهای لازم در کشورهای با در آمد کم و سرمایه گذاری بخش خصوصی و دولتی میباشد. نتیجه گیری: در موافقتنامه ترپیس برای حل تعارض میان حق بر سلامت و حق مالکیت فکری، سازوکارهایی پیشبینی شده است که دولتها میتوانند با توسل به آنها از بروز این تعارضها جلوگیری کنند. با تصویب اعلامیه دوحه و صدور تصمیم شورای ترپیس درمورد اجرای مفاد بند 6 این اعلامیه، چارچوب جدیدی برای مجوزهای اجباری ایجاد شده است.

کلمات کلیدی:

حقوق بشر، دسترسی به دارو، حق بر سلامت، حق مالکیت فکری، حق حیات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1688784>

